

Palmladet

CENTRO DE ATENCION INTEGRAL "PINA PALMERA" A.C
Årgång 25 av Föreningen Palmeras Vänner nyhetsblad Nr:1 2017

Stockholm i mars, 2017

I DETTA NUMMER

- 1. Ordförande har ordet**
Tackbrev Flavia
- 2. Vad händer på Pina Palmera**
- 3. En dag i Puerto Escondido**
- 4. Gymnasial Distansutbildning på Pina Palmera**
- 5. Daniel berättar**
- 6. CBR i Cozaltepec**
- 7. Årsmötet 2017**
Nya styrelsen 2017
FPVs kontaktlista i Sverige
- 8. Gåvolista och Fadderverksamhet**

Januari 2017

Kära vänner i Sverige.

Varje år känner vi ert deltagande trots det stora geografiska avståndet. Vi är verkligen glada och tacksamma för att ni delar med er av er tid och ekonomiska bidrag.

Ni är en del av denna stora familj och det är verkligen en ära att kunna säga till folk att vi har så stark samverkan med personer i Sverige.

I dessa ekonomiskt svåra tider ger ni oss, genom er närhet och engagemang, uppmuntran att fortsätta arbetet med personer med funktionsnedsättningar.

Tack för ert ständiga stöd.
Piña Palmeras team

Kära Piña Palmeravän,

Tack medlemmar, faddrar, bidragsgivare och alla som aktivt deltagit i FPVs arbete under det gångna året. Tillsammans samlade vi ihop något över sexhundra tusen kronor till Piña Palmeras verksamhet 2016. Tusen, tusen tack. Läs tackbrevet från Piña Palmeras team här på första sidan.

12 mars, 2017 hade vi föreningens årsmöte. En kortfattad rapport finns på sidan sju tillsammans med en presentation av den nya styrelsen.

Klara, tidigare ordförande i FPV, är på besök i Zipolite och Piña Palmera. Hon har författat ett par mycket intressanta artiklar som finns att läsa i detta Palmladet. Läs dem alla och du får en mycket bra bild om Piña Palmeras verksamhet och vad de gör just nu. Hur en dag på Piña Palmera kan se ut.....m.m.

Ett nytt verksamhetsår har börjat för oss. Mexico nämns, i skrivande stund, mer eller mindre varje dag i olika medier. Nya utmaningar och nya möjligheter finns framför oss alla.

Vi kommer oförtruet att fortsätta informera om Pina Palmeras verksamhet och deras viktiga arbete som de gör i Oaxaca regionen. Följ oss på vår hemsida www.palmerasvanner.se eller Facebook Föreningen Palmeras Vänner. Läs Palmladet, med nyheter från Piña Palmera, som utkommer tre gånger per år.

Tack än en gång för ert fantastiska engagemang för våra vänner på Piña Palmera i Zipolite 2016.

Vi, styrelsen FPV, önskar dig en härlig vår och sommar.

*Styrelsen/
Anita Nilsson Røjning
Ordf. Föreningen Palmeras
Vänner, FPV*

Vad händer på Piña?

Vill man få ett smakprov på Piña Palmeras varierande aktiviteter ska man vara med på “La Junta General”. Varje tisdag morgon har man ett stormöte där samtliga arbetare, volontärer, studerande och besökande deltar. Man informerar och tar upp frågor av allmän karaktär. Förr handlade det alltid om städningen och om husdjuren. Men detta har förändrats. Denna veckan såg det ut så här:

-Tre personer från cirkusen i Mazunte bjöd in Piña att sälja sina produkter från affären samt laga och sälja mat i samband med cirkusens föreställningar på söndagskvällarna. De ska uppträda på en restaurant på stranden i Zipolite. Flera personer erbjöd sig genast att laga mat, inklusive Bartolo som garanterat inte kan koka ett ägg, men är en personlighet helt i sin egen klass.

- Ett par vill erbjuda skratterapi till “Intervención temprana”, tidig stimulans för barn med särskilda behov. Kan det vara clowner undrade jag, men ingen visste. De var i alla fall välkomna.

- En person som bakar bröd vill komma och ge reiki-healing gratis. Hon är också välkommen.

- Radion: vilket tema skulle man välja denna vecka? Ett förslag var “rehabilitering som en livslång process.

-Den politiska/ekonomiska situationen i Mexico diskuterades; demonstrationer som varit i helgen och kommande demonstrationer i Pochutla mot stigande bensinpriser som driver upp alla andra priser. Vad kan göras?

-Lotteriet. Vinsten är två gratis nätter på ett bra hotel i Zipolite för två personer, samt två frukostar och två middagar. Hotellet och restaurangerna ställer upp med detta gratis för att stödja Piña Palmera. Lotterna kostar 250 pesos styck och är nästan slutsålda. Dragning sker femte februari.

-Det har just varit val av nya lokala politiker i Zipolite. Detta diskuteras inte så mycket, men jag anar att här finns problem med korrruption och bedrägeri.

- “El Palacio”, det runda huset som ligger lite avsides och som genom åren använts till det mesta; bibliotek, läsläsningssal, karateträning, gästrum etc är fullt av råttor. Ska man använda gift? Frågan lämnas till Adalberto som har hand om underhållet sedan Huicho blivit lokalpolitiker i Tonameca, och bara kommer in till Piña någon gång då och då.

Man behöver montera ihop en specialstol till Paz, “silla amf bia” som hon kan använda på stranden. Det är hennes syster som skickat hit den så att Paz ska komma ner till vattnet.

- “Los comegenes”, termiterna som äter upp trävirket i Piñas affär behöver tas om hand.

- Chaufförerna på turistbussarna från Huatulco får tre procent av försäljningen om de stannar vid Piña Palmeras affär. Men de vill ha femton procent, och då blir det ingenting av.

Sen följde terapi-teamets möte. Man arbetar med RBC, “Rehabilitación basada en y con la Comunidad”, Närbaserad rehabilitering i fyra lokalsamhällen: Candelaria, Puerto Escondido, Cozoaltepec och Pluma Hidalgo. Man diskuterar enskilda barn, ungdomar och familjer, vad som gjorts och vad som behöver göras. Olika workshops med lärare, politiker, skolpersonal och föräldrar planeras. I Candelaria behöver en liten flicka en skena, som ansvariga för hälsovården lovat betala. Detta måste följas upp och bevakas. Vidare ska man uppvakta de nyvalda politikerna och ha två workshops om våld för föräldrarna till skolbarnen på temat “att bryta den onda cirkeln”. 80 personer är inbjudna vid två olika tillfällen.

I Puerto Escondido planeras två workshops med föräldrar i en normalskola för att öka förståelsen för personer med funktionsnedsättningar, då en döv pojke ska börja där. Sen är det arbetet med närbaserad rehabilitering, socialisering och inkludering av barn med varierande funktionsnedsättningar, då man tillsammans med mammorna sätter upp nya mål för vad man vill uppnå under det kommande året.

I Cozoaltepec arbetar man med empowerment-grupper med inriktning mot socialisering, hälsa och utbildning. En professionell fotograf har bett att få komma till Cozoaltepec och fotografera. Jag träffar henne några dagar senare i Puerto Escondido.

I Pluma Hidalgo pågår ett kaffeodlingsprojekt sedan förra året i samarbete med en organisation från Nya Zeeland, “Lucy Foundation”. Det är fortfarande i sin linda, så det är svårt att förutspå något om framtiden. Jag var där förra året tillsammans med Piña och nya zeelandarna samt en kaffeexpert från Colombia och kände mig lite undrande inför detta företag. Men om det hjälper personer med funktionsnedsättningar och deras familjer att få arbetsinkomster så är det bra. Man får se hur det artar sig.

Klara Stintzing

En dag i Puerto Escondido

Jag vaknar kvart över fem. Världen är fortfarande mörk och tyst. Alla sover, till och med hundarna. Bara vågorna hörs. Palmerna är orörliga.

På nakna fötter tassar jag nerför de femtio trappstegen till köket för att få mitt morgonkaffe och yogurt med frukt. Strax före halvsju kommer jag till Piña Palmera där åtta personer är i färd med att lasta in diverse saker i combin; madrasser, små barnstolar och bord, kitor, lådor med konstantverk m.m. En volontär ska tillbringa dagen med att sälja grejor från Piñas affär på ett lyxhotell utanför Puerto Escondido, och lyckas faktiskt sälja för 6000 pesos. Kanske går det bra för att hon är så vacker?

Efter drygt en timmes bilresa kommer vi till en vanlig skola i Puerto Escondido där några barn med funktionsnedsättningar ska integreras. Åttio (80) personer är inbjudna till dagens workshop. Det kommer fyra mammor. Något har blivit fel informationen och rektorn och lärarna skäms. Vi gör så gott det går med de fyra personerna som ändå verkar nöjda när de går hem. Elisabet som är del av Piñas team är döv, och Mariana som arbetar med barn med språk och inlärningssvårigheter tecknar hela tiden allt som sägs så att Elisabet kan delta på lika villkor i samtalet.

Mariana och Elisabet stannar kvar efteråt och har ett möte med lärarna om barnen som ska börja skolan, medan vi andra åker vidare till en plats utanför det kommunala biblioteket i stan dit familjerna kommer med sina barn med funktionsnedsättningar. Idag är det tretton barn och två vuxna som tas emot.

Barnen med hjärnskador gör mig alltid förtvivlad. Bland annat kommer ett par med en sex veckor gammal pojke. Han föddes på ett litet sjukhus i regionen. Mamman sa att de inte tog hand om henne i tid vid förlossningen. Pojken var helt livlös först, men tog sig och efter ett dygn flyttades han till barnsjukhuset i Oaxaca där han var inlagd i en månad med sondmatning och annan hjälp.

Han har blödningar och hematom i hjärnan på grund av syrebristen och har fortfarande mycket svaga sugreflexer. Mamman kan inte amma, så hon matar honom med modersmjölk ersättning i en specialflaska så hon kan trycka ner maten. Pojken sover mest hela tiden. När sjukgymnasten Sofia lindat ut pojken ur fleecefilten och fått av honom kläderna i den trettiogradiga värmen vaknar han till och tittar sig omkring. Ögonen vrider sig lite uppåt. Sofia visar föräldrarna hur de enkelt kan stimulera barnet genom olika sätt att beröra det. Jag ser hoppet tändas i deras ögon när barnet reagerar med ökad vakenhet på detta. Äntligen något de kan göra själva för sin pojke. Jag blir gråtfärdig när jag tittar på, och tankar på allt de gått igenom och allt de har framför sig.

Mariana berättar en saga för en större grupp småbarn. Sedan leker de olika lekar tillsammans medan mammorna utbyter erfarenheter och sätter upp nya mål vad de vill uppnå under det kommande året. Två mammor följer med Mariano som är blind och ansvarig för radioprogrammen till lokalradiostationen. Där pratar de spontant om sina barns rehabiliteringsprocesser, om hur mycket bättre de blivit, hur de alla har utvecklats och gratulerar också barnens lärare till deras arbete. Flavia som var med dem var stormförtjust och alldeles rörd.

De var riktiga naturbegåvningar som radiopratare i direktsändning, sa hon.

Vid dagens slut äter vi på ett enkelt matställe.

Med svettiga, klubbiga kläder åker vi tillbaka till Zipolite.

De flesta somnar på vägen. De lokala myndigheterna betalar teamets mat och bensin som kompensation för Piña Palmeras arbete med närbaserad rehabilitering, så föräldrarna kan få denna service utan att behöva betala en peso. Detta enligt en överenskommelse som kommer att gälla under hela året, förhoppningsvis.

*Klara Stintzing
21/1-17 Zipolite*

Mariano och Sofia undersöker barnen

Gymnasial Distansutbildning på Piña Palmera

När jag var på Piña for ett år sedan satt nio gymnasiestuderande i korridoren mellan Lupes och Tia Juanas hus framför sina datorer fyra till sex timmar om dagen från måndag till fredag.

Under år 2015 började Gerardo och Claudia planera en gymnasial utbildning på distans. Initiativet föddes efter många diskussioner med föräldrar vars ungdomar skulle börja eller fortsätta på gymnasiet. Man hade tidigare provat olika lösningar, till exempel en öppen gymnasieskola på distans som visade sig vara en bluff. Där tog man betalt och skrev ut diplom trots att ungdomarna inte lärt sig mycket. Diplomen visade sig vara ogiltliga så de kunde inte studera vidare på Universitetet.

Ungdomarna gick på högstadiet i Puerto Escondido. De steg upp kl. 04.00 för att vara i skolan kl. 07.00 på morgonen och var helt slut när de kom dit. Några valde ändå att fortsätta på gymnasiet, men när de skulle göra sina examensprov var lärarna inte på plats. De var ute på kalas. Detta blev droppen. Föräldrarna bestämde att starta sin egen gymnasieutbildning. Det blev nio studerande, bland dem Misael som bodde på Piña och hade en kraftig synnedsättning. Den nya utbildningen "La Prepa Bachillerato de Distancia" hade en annorlunda design. Man ville bort från statens traditionella skolstruktur, där personer i alla åldrar studerade i all evighet, där läraren matade eleverna med kunskap och inget utrymme för diskussion, reflexión och egna initiativ gavs.

Utbildningen var kopplad till UNAM som är Mexicos mest prestigefyllda universitet. Man kunde börja där efter avslutat högstadium då man fyllt 15 år. Utbildningen var tidsbestämd till två och ett halvt år. Innehållet i utbildningsplanen var väl definierat, och följde den grundläggande nationella utbildningsplanen. Varje studerande hade sin egen dator. Det var inget krav, men det blev så under resans gång. Alla skaffade sig sin egen dator. De hade en lärare på nätet med direkt anknytning till UNAM, men Gerardo fanns med dem hela tiden. Han var mer en vägledare, en coach, mer än en lärare, sa han och skrattade.

Under planeringsstadiet reste Claudia till Chiapas för att ta del av erfarenheterna från Universitetet "La Tierra de San Cristobal de las Casas" som drevs av urbefolkningen. Man upptäckte och utvecklade vars och ens talanger. Man höll sig till den grundläggande läroplanen med naturvetenskapliga ämnen, humaniora och språk, men la till annat innehåll också.

Utbildningen gällde inte utanför Chiapas, men det brydde de sig inte om.

Hon blev mycket inspirerad. På Piña la man till andra ämnesområden som man arbetade med i workshop-form. Man hade konstnärlig verksamhet, matte, fysik och kemi, nutrition med näringslära och biologi, sex och samlevnad, miljökunskap, andlighet och emotionell kunskap som strävade mot fred och konflikthantering. Personer med specialkompetens hade hand om flera av dessa workshops.

Nu har man drivit utbildningen i ett drygt år. Den kommer att vara slut i december 2017. Föräldrarna betalar 180 pesos per månad till UNAM samt ger bidrag till lärarna i form av pengar, arbete eller mat. Det kan verka dyrt för föräldrarna, men ungdomarna slipper långa dyra resor. De kan ha med sig matpaket och framför allt kommer de till skolan med glädje och entusiasm. Frånvaron är så gott som noll.

Misael var den ende som fick bidrag för att kunna studera på grund av sin funktionsnedsättning och för att familjen inte kunde betala för honom. Piña Palmera krävde att han skulle få delta i utbyte mot att de fick använda Piñas lokaler och internet. Marlina och Paz som bor i Cuidado Especial har också deltagit i vissa aktiviteter som teckning och målning. Tyvärr avbröt Misael efter ett år och återvände till sin by för att arbeta. Även två andra studerande har avbrutit. Men det har startat en ny klass med sex studerande, så nu har Gerardo undervisning både på förmiddagen och eftermiddagen.

Till sommaren planerar de en skolresa till Mexico City för att besöka en IT-mässa, antropologiska museet, UNAM och gå på teatern. Arbetet har inte varit konfliktfritt, men man har lärt sig mycket på vägen. Det har varit mycket utvecklande för alla, inte minst för honom själv, säger Gerardo.

Han hoppas att utbildningen ska bli en modell och en inspirationskälla för andra gymnasier i framtiden.

*Klara Stintzing
Zipolite 23/1-17*

Daniel berättar.

Daniel är volontär från Spanien. Han kom till Mexico 2013 för att delta i ett internationellt projekt som syftar till att skydda de centralamerikanska immigranternas mänskliga rättigheter, "La Defensa de los Derechos Humanos de los centroamericanos."

Det handlar om att skydda och stötta de tusentals papperslösa från Centralamerika som försöker ta sig genom Mexico till USA. En resa som kostar många människor allt de äger och har, till och med livet. Idag finns mer än sjuttio härbärgen i Mexico. De flesta drivs av katolska kyrkan eller någon annan frikyrka. Av dessa är tjugotre förenade i ett nätverk som Daniel jobbar med. Han har kartlagt infrastrukturer, utbildat personal och dokumenterat övergreppen som immigranterna utsätts för. Hans spanska organisation, Agencia Extranera de Cooperación Internacional, har samarbetat med UNHCR och Läkare utan gränser samt IBERO-Universitetet och samtliga har bidragit ekonomiskt och på andra sätt.

För många år sedan besökte Flavia, Teté och jag ett av de mest utsatta härbärgena i söder, Ixtepec där tågen går från syd till Vera Cruz i norr. På härbärget fanns nästan ingenting då, och människorna mårde både fysiskt och psykiskt mycket dåligt. En kvinna hade ramlat av tåget och fått amputera ett ben. Hon blev kvar i lägret som kokerska. De papperslösa reste inte inne i tåget, utan uppe på taken eller hängande under vagnarna. Nu kan de inte göra det längre säger Daniel, för migrationen tar dem omedelbart.

En förenad volontär från Piña kom till Ixtepec för att arbeta, och berättade för Daniel om Piñas verksamhet. Daniel tyckte det lät spännande och intressant. Senare träffade han på personer från Piña Palmera i Oaxaca på kontoret för mänskliga rättigheter. Han bestämde sig då för att komma till Piña som volontär, och har nu varit här i åtta månader.

Klara Stintzing i Zipolite

Piña Palmera januari -17

För femton år sedan var Daniel med om en trafikolycka och blev illa skadad. Han haltar fortfarande och talar om sig själv som en person med funktionsnedsättning. Det han uppskattar mest med Piña Palmera är deras fokus på socialisering, integrering och inkludering i samhället. Det är ett mycket intressant och viktigt arbete, där man strävar mot att anpassa samhället till personer med funktionsnedsättning och inte tvärt om, säger han. Även för de svåraste fallen kan man alltid göra något. Med mycket små medel kan man uppnå fantastiska resultat. Men kunskapsnivån är fortfarande låg vad det gäller funktionsnedsättningar, så det finns mycket att göra. Ett av Piña Palmeras problem är att man lever från dag till dag. Det uppstår ständigt problem som kräver att de tas om hand omedelbart, så det blir aldrig tid till långtidsplanering. Kanske skulle man kunna utnyttja volontärernas kapacitet bättre för att frigöra resurser, funderar han.

När jag frågar om hans formella utbildning ler han lite besvärat. Först arbetade han inom IT-branschen, något som Piña har mycket nytta av. Men han trivdes inte med det. Så han började arbeta i en ekologisk park, men efter trafikolyckan kunde han inte fortsätta med det. Under en period ägnade han sig åt att fota modeller på catwalken. Sen övergick han till att arbeta med internationella projekt och det trivs han med. Han jobbar tre dagar i veckan på Piña och resten för sin spanska organisation, men projektet är nästan klart nu. Den som vill veta mer om det kan googla på REDODEM och läsa deras årsrapporter. Mig har han hjälpt med min telefon som jag annars skulle kastat i närmaste soptunna. Men det var inte telefonens fel utan jag som inte förstod mig på tekniken.

CBR i Cozoaltepec

Tidigt en fredag morgon följer jag med delar av terapiteamet till Cozoaltepec, ett större samhälle där man arbetar med närbaserad rehabilitering och inkludering/integrering.

David är var chaufför, Mariano logoped, Sof å sjukgymnast och Mirijam som har gått ut högskolan och är döv. Hon jobbar med hörsel-skadade och lär dem bland annat teckenspråk. Raquel är psykolog och så jag, Klara som är med som gäst. Vägen är smal, dammig, full med gropar och "topes", hemmagjorda farthinder som folk bygger framför sina hus. Bitvis ligger det massor av sopor vid vägkanterna. Fälten där man odlar Jamaica, en röd blomma som man gör saft av är helt uttorkade. Enstaka blommor lyser på de spretiga buskarna. Majsplantorna har också torkat, men kolvarna är skördade. Husen utmed vägen är av varierande kvalitet. En del är bara skjul, byggda av lera, plåtar, brädlappar och tygstycken, medan andra är välbyggda, målade och har små trädgårdar. De som har bättre hus har som regel familj i USA som skickar hem pengar, eller så är de inblandade i drogaffärer och smuggling av papperslösa.

Det är redan hett när vi kommer fram till Cozoaltepec. Vi stannar vid en enkel matservering med några få stolar och bord vid bygatan. Två stadiga señoritas lagar mat på en platta över öppen eld. Mirjam reser sig och börjar genast hjälpa till att göra majstortillas. Hon är snabb och effektiv. Efter en enklare frukost som består av tortillas med ost eller små, sega kycklingbitar och välsockrat, tunnt kaffe åker jag med Mariana och David till en liten byskola vid världens ände. Resten av teamet installerar sig på torget framför kyrkan under ett stort tak för att arbeta med familjerna med barn med olika funktionsnedsättningar.

Mariana, David och jag åker och åker. Jag tror att vi missat byn och är på väg upp i bergen mot Oaxaca, men David är säker på att vi är på rätt väg. Till sist kommer vi fram. Tyvärr har man glömt att meddela att vi ska komma på besök. Men idag har vi tur. Läraren är plats och tar emot oss mycket vänligt. Han skickar ut sina elever att leka och vi sätter oss i ett tomt klassrum. Mötet handlar om Victor, en elvaårig pojke med en intellektuell funktionsnedsättning. Mariana vill höra hur det går för honom. Han är inte i skolan idag. Men efter en stund dyker han upp, och strax efter kommer hans mamma. Lite senare infinner sig också pappan. En moster har sett Piñas bil. Hon sprang genast hem till dem och meddelade att vi var i skolan.

Det blir ett bra möte. Läraren som är lite äldre har stor förståelse för pojkens svårigheter. Victor verkar tycka om honom och visar inga tecken på rädsla. Han går i femte klass, men hans kunskaper ligger mer på en sjuåringsnivå. Sakta håller han på att lära sig läsa, han kan skriva sitt namn och räknar till fyrtio. Föräldrarna strålar av glädje över hans framsteg. "Han kommer aldrig att komma i kapp sina jämnåriga", säger pappan. "Men han lär sig något hela tiden. I framtiden kan han kanske ha ett enklare jobb, som att tvätta bilar eller arbeta som bärare på ett bygge". "Han har lugnat ner sig och blivit mer social," säger läraren. "Och han kommer till skolan med glädje". Frågan uppstår om Victor ska gå om femman. Själv vill Victor fortsätta till sexan tillsammans med sina kamrater. Man enas om att ha ett nytt möte om två månader och stämma av. Tydligt kan han fortsätta till sjätte klass, även om han inte har de grundläggande kunskaperna. När mötet är slut åker Victor med oss till Cozoaltepec där en grupp mammor och barn med olika funktionsnedsättningar är i full färd med att tillverka amuletter som skyddar mot onda ögat. Designen påminner lite om drömfångare och görs av färgglada garner och grenar. Raquel har lärt sig tekniken som kommer från huicholerna, en urbefolkning som bor i bergen i norra México och är berömda för sina konstverk. Mammorna och flickorna tycker det är roligt, men pojkarna tröttnar snart och vill hellre cykla eller kasta boll

Sof å sitter på en madrass med en mamma och en ettårig flicka. Flickan är tydligt blind, men har även andra neurologiska skador. Sof å tror att hon har microcefali (en för liten hjärna), men är inte säker. Hon säger inget till mamman om vad hon tror, men försöker få henne att gå till Centro de Salud för att få remiss till "El Hospital de Niños" i Oaxaca. Där kan de mycket om detta. Men den unga mamman vill inte. Hon värjer sig, vill kanske inte veta det hon anar. Vad kan man säga? Bara att det är bra att hon kommer till Cozoaltepec när Piña är där och jobbar, så de kan följa och stimulera barnet och uppmuntra föräldrarna. Men om mamman/familjen inte vill göra något så kan inte Piña göra det heller.

*Klara Stintzing
Zipolite 4/2-17*

Rapport från årsmötet 12 mars, 2017 i ABF huset, Stockholm

Banderollen med Föreningen Palmeras Vänner stod på plats utanför lokalen där vi hade årets årsmöte. 20- talet personer hade samlats och vi kunde starta det formella mötet. Till ordförande för mötet valdes Jan Sondér och till mötets sekreterare Therese Ydremerik.

Helena Eidlitz, kassör i FPV, gick igenom förvaltnings/ verksamhetsberättelserna för 2016 och Britta Boström, vice kassör, kommenterade resultat- och balansräkningen.

Verksamhetsplanen och budget för 2017 presenterades av Anita Nilsson Røjning, ordf i FPV. Stämman diskuterade huruvida medlemsavgiften skulle höjas 2018 eller ej. Anledningen till detta var att föreningen behöver stärka upp budgeten för 2017. För detta kan förslagsvis tryck- och portokostnader för Palmbladet minska samtidigt som 44 nya medlemmar, om möjligt, hälsas varmt välkomna. Det är därför önskvärt att uppmuntra alla medlemmar att taga emot Palmbladet elektroniskt framöver. Medlemsavgiften blir oförändrad i år men troligt är att medlemsavgiften kommer att höjas till 200:-/år efter detta räkenskapsår slut.

Anita tackade alla för ett innehållsrikt och givande verksamhetsår, för allas personliga engagemang och nerlagda tid med det gemensamma målet att ge stöd till Pina Palmeras verksamhet i Zipolite. Ett stort varmt tack riktades till Ulrika K. Walbing och Britta Boström som efter många, många år i FPV styrelse överlämnade sitt arbetet till nya krafter. Tusen tusen tack.

Efter alla formalia var det tänkt att en kort videofilm från Pina Palmeras verksamhet skulle visas. Då ingen internetuppkoppling fanns tillgänglig föll denna punkt ur programmet. **Vill man däremot titta på den och andra videos finns de på YouTube. Sök Pina Palmera och under Pinas logotype finns de senast producerade videos.**

Styrelsesammansättning 2017

Ordförande: Anita Nilsson Røjning

Sekreterare: Therese Ydremerik

Ledamöter: Anna- Maria Hansson, Ann-Kritin Nyström, Elsa Hammarström, Emilia Diamantidis, Linda Bolin

Suppleanter: Maria Leyva Anderberg, Helene Eidlitz, Caroline Westerberg

Revisor: Carola Nilsson. Föreningsrevisor: Jan Sondér

Valberedningen: Sara Rydwik och Ulrika K. Walbing

Föreningen
Palmeras Vänner

Tag kontakt med föreningens **aktivister** på din ort när du har frågor eller vill veta mer om Föreningen Palmeras Vänner (FPV)

Göteborg

Mario Hernández och Petra Andersson

073-448 88 91, 073-416 12 26

Elsa Hammarström och Emilia Diamantidis

076-632 26 12, 070-726 20 19

goteborg@palmerasvanner.se

Halmstad

Irmelie Peronius

073-97033 84

halmstad@palmerasvanner.se

Lund

Anna Arstam och Karin Fältström

0413-54 20 05, 076-846 2120

lund@palmerasvanner.se

Malmö

Sara Rydwik 076-426 87 04

malmö@palmerasvanner.se

Stockholm

Valeria Wigardt, Sof å Erixsson

070-992 00 92, 070-735 73 26

stockholm@palmerasvanner.se

Uppsala

Terese Bergfors

018-69 22 91, 018 471 4543

upsala@palmerasvanner.se

Västerås

Marlene Kaas 073-682 17 83

vasteras@palmerasvanner.se

Har vi glömt din ort. Vill du bli en av föreningen aktivister Kontakta: Anita Nilsson Røjning
070-7734543
palmeras@palmerasvanner.se

Att vara fören på en ort gör det roligare och lättare att vara aktiv för Pina Palmera

Ordförande: Anita Nilsson Røjning
E-mail: palmeras@palmerasvanner.se
Hemsida: www.palmerasvanner.se
Facebook: Föreningen Palmeras Vänner

Medlemsblad: Palmbladet
E-mail : palmbladet@palmerasvanner.se
Redaktör: Anita Nilsson Røjning
Korrektur: Maria Leyva Anderberg

**SVENSK
INSAMLINGS
KONTROLL**

Pg: 901191-7
Bg: 901-1917
Swish: 1239011917

Gåvor 1 September 2016 – 30 januari 2016

Gåvor från organisationer

Kungsåra Sockenråd och Hembygdsförening, K Hjelm Förlag, Clearon AB, Real Mexikan ekonomisk förening.

Gåvor från enskilda

Sammanlagda värdet av gåvor från enskilda: 185274 kr

Miriam Johansson (Gratuleras 150 år G&H) Sollentuna, Christina Nilsson (Julia 80 år) Kristianstad, Stig Isaksson Östansjö, Gerd Lindman Nilsson Skarpnäck, Marie & Erling George Sollentuna, Heidi Jensen Göteborg, Johanna Korbutiak, Anita Björnström (Gåvor i samband med högtidsdagar Maj Stålnacke & Alice Björnström) Vittangi, K. Arne Blom Lund, Marie Vestman, Lilian och Per-Erik Brynteson (till minne av Åsa Deckeman) Dals Långed, Maria Lannvik Duregård Stockholm, Tore Josefsson, Gudrun och Gunnar Hyllén- Cavallius (till minne av Nisse Frick) Billinge, Ingrid och Sven Ekelund (till minne av Nisse Frick), Karin Jorstorp Hudiksvall, Willhelm Sonesson Billinge, Terese Bergfors Uppsala, Werner och Lena Glans (till minne av Nisse Frick) Billinge, Gustav Olsson (till minne av Nisse Frick), Karl Ivar Lundblad (till minne av Nisse Frick) Stockamöllan, Fam. Eva-Lena Anderen (till minne av Nisse Frick) Ängelholm, Manfred och Lena Ryde-Gehrmann (till minne av Nisse Frick) Billinge, Anna Arstam (till minne av Nisse Frick) Billinge, Georg Welin (till minne av Nisse Frick), Lennart Lundberg (till minne av Nisse Frick) Röstånga, Janne, Lena och Ann-Christine (till minne av Nisse Frick) Åhus, Ebba Berggren (till minne av Nisse Frick) Billinge, Laila Gustavsson Frick (till minne av Nisse Frick) Eslöv, Karin Welin Kjellman (till minne av Nisse Frick) Billinge, Maja Frick (till minne av Nisse Frick) Lund, Gustav Trolle-Bonde (till minne av Nisse Frick) Svalöv, Zaida & Bertil Lundblad (till minne av Nisse Frick) Värnamo, Birgitta och Eric Lilius (till minne av Nisse Frick) Röstånga, Gullbritt Lindell (till minne av Nisse Frick) Billinge, Eva och Sune Robertsson (Grattis Stina Johansson 80 år) Tyresö, Helga och Sture Olsson (till minne av Nisse Frick) Vejbystrand, Ingrid Hanna-Maria Hellberg (till minne av Nisse Frick), Sten Ivan Bylund, Miguel Rocha Rodriguez, Alfredo Bojassen Guijarro, Ingrid Maria Johansson (hedras Stina Johansson) Uppsala, Håkan Snellman m familj (hedras Stina Johansson) Täby, Margareta och Bengt-Erik Dagnå (hedras Stina Johansson) Sollentuna, Eva B-Öhman (hedras Stina Johansson) Sollentuna, Jill Westermark (hedras Stina Johansson) Täby, Linn Rydén Christoffer Bergström Västerås, Karin Ruiz Stocksund, Tomas Lagerwall Ekolsund, Kerstin Helga Frank Västervik, Ewa Thylander Lerum, Helen Lilienwall Gustavsberg, Joakin Davisson Eskilstuna, Susanna Reinholdsson, Ewa-Lotta Hultén, Kicki Lundin, Bertha Ortega de Andersson Sollentuna, Ulla Hyllander Bromma, Inger Hörnfeldt Njurunda, Eva Mia och Tommy Seger Borgholm, Ingrid Elisabeth Larsson Segeltorp, Jan Blomqvist Uppsala, Tarja Cornelis Saers Ekerö, Charlotta Mundhenke Örebro, Karin och Kristofer Runow Sollentuna, Carin Carlsson Tyresö, Sara Rydwik Malmö, Tove Arvidsson Trollhättan, Per Sandberg Hägersten, Ingrid Hernsell Norling Lyckeby, Sven Erik och Kerstin Lionell Tyresö, Elisabeth Belfrage Lund, Ulla-Britta Christina Alvedahl Sollentuna, Sven Åke Franzén Skarpnäck, Erik och Anna Ohlsson Stockholm, Cecilia Bredin och Harald Hamrell Enskede, Karin Johansson Enskede, Isaura Rodriguez Saltsjöbaden, Mats Björkman Skövde, Gunnel Nilsson Hässleholm, Åsa Ståhlberg Vendelsö, Johanna Vassbring Spånga, Kjell Åke Linde Höganäs, Lennart Holmberg och Christina H Täby, Ingrid Dahlin Västerås, Birgitta Grahn och Jan Vedin Alnö, Sof é Sjögren Sundbyberg, Kerstin Jönsson Ängelholm, Berit Lettse Sollentuna, Ewa Zäll Stockholm, Eva Saikkonen Grödinge, Ulla Fornelius Stockholm, Göran Collert Stockholm, David Kellett Tidaholm, Ana Rath Mascareno Staffanstorps, Ingrid George Stockholm, Allan och Inga Källander Stockholm, Lena Gestrin Skarpnäck, Hanna Juntti Sollentuna, Eva Fabricius Piteå, Karin Holm Bromma, Teresa Hansson Årsta, Bernt Johansson Gävle, Ingrid Andersson Örebro, Marita och Finn Larsson Åkers styckebruk, Monica Hansson och Bengt Schibbye Härnösand, Joakim Davidsson Eskilstuna, Eva-Lotta Hultén Ljungskile, Göran Carlson Falköping, Agneta Ugglå Kangasniemi Motala, Sverker och Berit Jönsson Eskilstuna, Per Danielsson, Ingemar Jonsson Göteborg, Therese Kahm Frösön, Margareta Karlberg Årsta, Ulla Sof á Elvira Eriksson Hägersten, Karolina Gustavsson Linköping, Eva Robertsson Tyresö, Birgitta Karlsson Sollentuna, Johanna Börnfors Gtorp, Britta Boström Hägersten, Kill Persson Gullbrandstorps, Bernt Svensson Sollentuna, Jan Nilsson Stockholm, Eyrun Mágnusdóttir Kista, Brittmarie Fellke Stockholm, Åke och Sonja Sondér Eskilstuna, Kerstin Högstam Stockholm, Tarja Leena Kista, Sven Gunnar Brösarp, Josef Saers Hässelby, Birgitta Ek, Frida Edlund Floda, Gunnel Wallbing Motala, Eva Dahlgren Bränno, Britt Marie Wallbing Porjus, Helena Tevréus Sollentuna, Eva Sundblad Nacka, Leena Nilsson Stockholm, Eva-Stina Svärd Västerhaninge, Christina Glimskog Vällingby, Kjell Åke Linde Höganäs, Fam. Henkel Sollentuna, Berit Lyregård Stockholm, Anders Windling Härnösand, Sven Gunnar Eiman Löddeköping, Tom och Lena Lönnholm Västerås, Tommy Widelius Motala, Jacobsson Västervik, Henrikson Stockholm, Börge Österholm Stockholm, Inger Kjellberg Västra Frölunda, Britt Karlsson Falköping, Kerstin Asp Vallentuna, Ann-Kristin Nyström Stockholm, Enrique Vera Ibanez Vingåker, Appelqvist Huddinge, Maria Palselius Nacka, Sven-Erik Sjöberg Umeå, Helena Eidlitz Gustavsberg, Björn Borseman Gustavsberg, Irene Rydén Huddinge, Eivor Niklasson Danderyd, Rita och Curt Henning Trångsund, Åsa Castell Alingsås, Gabriella Åström Stockholm, Per Ryvik Linköping, Wirseen Täby, Ristjan Ränk Stockholm, Ehinger Härnösand, Inger Svensson Hägersten, Birgit Jessen Skärholmen, Ulla Näslund Ås, Pettersson Uppsala, Zettergren Hallstahammar, Helena Berfenstam Uppsala, Stadig Nacka, Johansson Höganäs, Ekenstam Sollentuna, Lars Erik Lundin Västerås, Leif Wolfbrandt Mariestad, Inga-Lill Karlsson Åtorp, Maj-Britt Holgersson Emmaboda, Norström Tidaholm, Marianne Lundberg Lidköping, Joakim Davidsson Eskilstuna, Rune Hoffman Vadstena, Markström Härnösand, Magnusson Åhus, Gisela Simonsson Halmstad, Gunnar Dagnå Sollentuna, Hans Gedlitschka Järfälla, Per Rune Nilsson Orsa, Burell Stenhamra, Erik och C Rudmalm Kristinehamn, Nils Söderlund Johanneshov, Kann Stockholm, Eje Schönning Sollentuna, Kerstin Oldén Gävle, Eva Härkegård Linköping, Eva Svedelius Stockholm, Daumuller CH/SAFNERN, Bryntesson Dals Långed, Johanna Söderberg Östersund, Ragnar Järhult Jönköping, Maud Lindqvist Stockholm, Stefan George Strängnäs, Jan Johansson Lidingö, Eskil Qwerin Stockholm, Kent Mück Karlstad, Lennart Engren Västervik, Anna Arstam Billinge, Anders Ahlstrand Stockholm, Tommy Björklund Sollentuna, Per Skoog Karlskoga, Björn Erixson Sollentuna, Eva Hööl-Leff ör Uppsala, Monica Willers Sköndal, Charlotte Alvin Stockholm, Sigvard Hellström Bredbyn, Gunilla Brodin Stockholm, Maud Kjellberg Göteborg, Eva Sandhammar Klintehamn, Andersson Wallman Tyresö, Åsa Florén Träslövsläge, Elisabeth Nykvist Sala, Ingrid Ericsson Bromma, Janhunen Farsta, Anna-Sara Rosengren, Terese Bergfors Uppsala, Ingrid Björk Stockholm, Annie Nilsson Sala, Helene Vejde Lind Järna, Marijke Wahlberg Värmdö, Adam Arhelger Göteborg, Karin Holm Bromma, Christina Wengler Holsby Brunn, Anette Saul Falun, Monica Davidsson Enskede, Marie Pettersson Bandhagen, Fabian Heurlén Göteborg, Eva Hellström, Farsta, Margareta Olsson Stockholm, Anita Nilsson Røjning Stockholm, Ann Fylkner Ingarö, Gudrun Lundstedt Mariestad, Laila Lavehall Eskilstuna,

Fadderverksamhet

Den 1 mars 2017 hade föreningen 246 faddrar som varje månad ger bidrag på 28050 kr.

Dessa medel används för att täcka de dagliga omkostnaderna och är en förutsättning för Pina Palmeras existens. För att bli fadder kontaktar du Föreningen Palmeras Vänner eller fyller i autogiroblanketten från föreningens hemsida.

Leksaksförsäljning

Leksaksförsäljningen har under perioden inbringat 3455 kr

